

عنوان مقاله:

تحول فضایی در معماری مسجد چهارایوانی نسبت به مسجد شبستانی (مطالعه موردی: مسجد جامع اصفهان)

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 9، شماره 22 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد نعمتی - دانش آموخته دوره کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران، دانشگاه هنر اصفهان، ایران.

علیرضا شهلائی - دانش آموخته دوره کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه علم و صنعت ایران، ایران.

خلاصه مقاله:

الگوی چهار ایوانی از اوایل سده پنجم الگوی غالب در طراحی مساجد ایران بوده است. فارغ از علل تاریخی ترویج، بهبود کیفیت معماری مسجد در الگوی چهارایوانی نسبت به الگوی شبستانی که پیش از آن رواج داشت، موضوع بحث این نوشتار است. ملاک در تحلیل معماری این دو، کیفیت فضا است. بدین منظور از نظریه نحو فضا استفاده شده تا فضای معماری دو الگو مورد بررسی کیفی قرار گیرد. همچنین از لحاظ کارکرد و ویژگی های بصری نیز به قیاس دو الگو پرداخته شده است. به عنوان مطالعه موردی، بهبود کیفیت معماری مسجد جامع اصفهان براساس سیر تاریخی تغییرالگوی آن از شبستانی به چهارایوانی بررسی شده است. برای پیشبرد تحقیق از روش تحلیلی-توصیفی استفاده شده است. در نتیجه به نظر می رسد که الگوی چهارایوانی نسبت به الگوی شبستانی هم از لحاظ انسجام فضایی، هم از لحاظ کارکرد، و هم از نظر بصری کیفیت طرح را ارتقا می بخشد.

کلمات کلیدی:

معماری مسجد، شبستانی، چهارایوانی، کیفیت فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986283>

